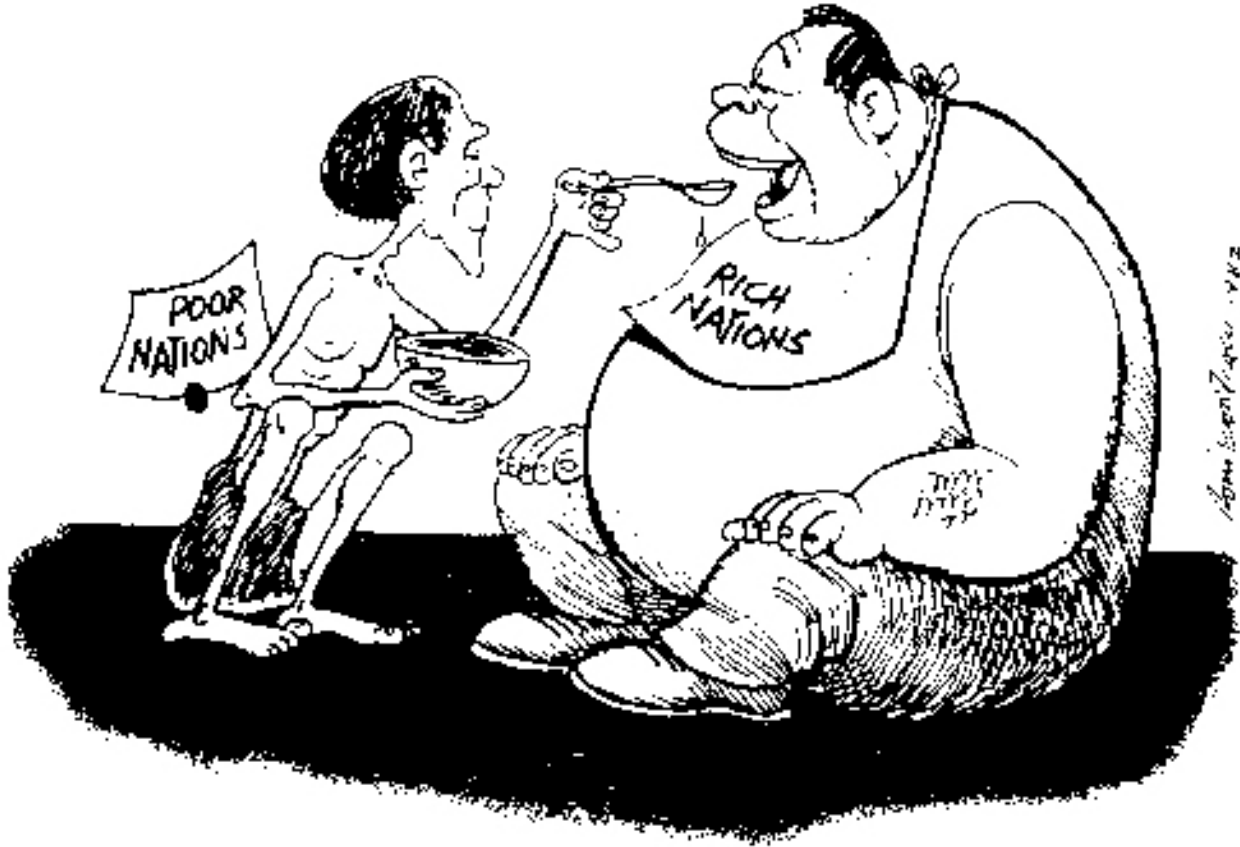

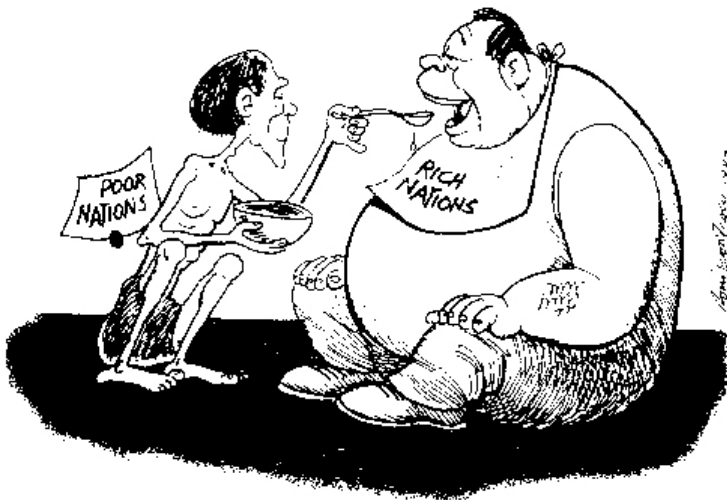
Borçlandırma ve Özelleştirme Üzerine Bir Söyleşi

İçeriği Yazan: [Oktay SİNANOĞLU](#) [1] Zaman: Salı, 29/06/2010 - 14:00

Yazar Adı: Oktay Sinanoğlu

yoksul uluslar - zengin uluslar

yoksul uluslar - zengin uluslar

Borçlandırarak Batırma Tuzağı

Fizikte, yokluktan bir şey var edilemez. Dışarıya hiçbir mal satma; ama dışarıdan her şeyi satın al! Üstelik gümrük duvarlarını da kaldırdın. Neyle alacaksın? Nasıl alacaksın? İçeriden borç alacaksın, o bitince sana dışarıdan borç verecek IMF. Senin

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

daha fazla borç alabilmen için sana yardım edecek. “Şöyle yap, böyle yap da sana daha fazla borç vereyim ki, daha fazla piringıl al!” Faizini ödemek için, piringılı almak için aldığın borcun faizini ödemek için ve daha daha piringıl alabilmeye devam etmen için. Böyle basit şeyler için IMF seni borçlandırıyor. Ondan sonra faizini ödemek için bir daha borçlandırıyor. Borç katmerleşiyor.

Artık en basit bakkal dükkânını işleten bir adam bile bu işi bilir. Sen borçla alırsan; ama borçlanıp da, o aldığın borçla bir yatırım yapıp da, o aldığın borçtan daha fazlasını kazanmazsan ondan sonra o borcunun faizini ödemek için bir daha borçlanırsan, bu gittikçe büyür. En sonunda batarsın. Batınca ne olur? Gelirler gırtlığına yapışırlar “Borcunu öde,” diye. “Yok param,” dersin. Ne olur o zaman? Neyin varsa haciz koyarlar. Dükkânına haciz koyarlar önce, sonra toprağın, tarlan varsa ona da haciz koyarlar. Stratejik kuruluşlarını yabancılara satarlar. Örneğin, Telekom, THY gibi. THY dünyadaki birçok havayolları arasında en iyisidir. Hizmeti iyidir, her yere gidiyor, koltukları geniş ve rahattır. İsviçre Havayolları’ndan, Fransız Havayolları’ndan daha mükemmeldir. Geçen Amerika’ya gidişimde THY’de yer bulamadık. Amerika’ya Fransız Havayolları’yla Paris üzerinden gittik. Uçakta perişan olduk. Uçağın dökülüyor her tarafı. Koltukları küçücük, daha fazla yolcu taşımak için. Hatta uçakta Fransız çalışanlara dedim ki: “Sizin Fransız Havayolları tüm havayollarından beter, bu nasıl iş?” Böyle deyince personelin gururuna dokundu. “Ne demek?” dedi. Kötü olduklarını kabul etmek istemedi. Çünkü, ulusal havayolları her milletin gururudur. Ayrıca stratejik öneme de sahiptir. Sen ulusal havayolunu, telekomunu, enerji kurumlarını nasıl yabancılara satabilirsin?

Bazı kurumlara önce zarar ettiriyorlar, sonra bedavaya satıyorlar. Kime satıyorlar? Zarar etmesinin sebebi, çiftlik gibi oralara kendi adamlarını yerleştirdikleri içindir, kötü yönetimdir. Şimdi özelleştirmeye gelelim.

Özelleştirme ve Küreselleşme

Tabii özelleştirme lâfı, aynı küreselleşme lâfları gibi dışarıda üretildi. Türkiye’de duyulmadan belki en az beş sene önce İngiltere’de, bilhassa Amerika’da bu kavramlar üretildi. Ben o zaman bunları gazetelerden okuyorum. Bu tip lâflar icat edildiği zaman birkaç akademisyene kitap yazdırırlar. İçimden diyorum ki, “Herhalde bir şeyler hazırlanıyor.” Aradan beş-on sene geçiyor. Dünyanın birçok ülkesinde, arkadan Türkiye’de bu kavramların propagandaları başlıyor. Sanki Türkiye’de birileri icat etmiş gibi millete satmaya başlıyorlar.

Özelleştirme iyi bir şey olabilir. Özelleştirmeye karşı değilim. Devlet bütün işleri, ticareti beceremez. Bu her ülkede böyledir. Devlet hakikaten ticaret mi yapacak? Komünizm de çöktü. Vahşi kapitalizmdeki gibi olmayacak ama zarar etmemek için daha düzgün iş yaparlar, sorumluluğu olur. İşte, buna karşı değiliz. Ama sanayi Türkiye’nin birikimi, Atatürk’ün zamanında Türkiye’nin hiçbir şeyi yokken ve millet perişan haldeyken, dışından tırnağından artırarak çelik fabrikaları kurmuş. Her şey yolundayken önce yatırım yaptırma, büyütme, genişletme, teknolojiye uydurma. Ondan sonra kasıtlı bir şekilde zarar ettir. En sonunda da “Zarar ediyor, devlet bunlardan kurtulursa, her şey yoluna girer,” diyerek sat. Kimisi de sahiden zarar ediyor. Evet, kimisinde yolsuzluklar oluyor. Çünkü, yeteneğine göre değil onun bunun adamını tayin ederler, demiştik. Asıl mesele de oradan kaynaklanıyor. Baştaki partiden birilerinin adamları KİT’lere dol-duruluyor.

Özelleştirme; Ama Nasıl?

Özelleştirmeyi nasıl yaparsın? Yüzde 49’unu borsaya açarsın ve kendi ülkedeki ahalin veya kendi ülkedeki yerli şirketlerin hissedar olur. Özelleştirme önce bu

manada olur. Ama nerede görülmüş ki, sen hem de stratejik hayati önemi olan bir kuruluşu özelleştirme diye çıkarıyorsun? "Amerika'nın iki veya üç tane en büyük şirketinden bir tanesi alacak" şartıyla özelleştiriyorsun. Nerede görülmüş böyle bir şey? Yabancılar peşkeş çekiyorsun. Bir de ucuza kapattırıyorsun zarar ediyor bahanesiyle.

Ek olarak, sistemli olan bir şeyi parçalara ayırıyorsun. Meselâ, bir fabrika şunu yapıyor, diğer madenleri de başka fabrika işliyor. İkisinin birbiriyle iletişimli çalışması gereklidir. Ama fabrikanın bir kısmı kâr ediyor. Bunları parçalara ayırırsan tek başına hiçbir iş yapamaz hale geliyor. Onları tek tek bedavaya satıyorsun. Alan da zaten tasfiye ediyor, kapatıyor. Yabancılar satılması şartıyla özelleştirmeye çıkarıyorsun. Sonunda satacak bir şeyin kalmıyor. Türkiye'de kastedilen özelleştirme budur. Borcu ödeyemiyorsun, faizini de ödeyemiyorsun. Sonunda ne oluyor? Özelleştirme diye satılması gerekse bile satılırken aldığın parayla başka yatırım yapılır. Aldığın para faiz ödemeye giderse ne olur? İki gün sonra o para da gider. Bu sefer malın da gider. Sonra ne oluyor?

Hazine arazilerini veyahut da büyük tarım arazilerini yabancılar satmaya başlıyoruz. Yalnız GAP'ta değil, Eskişehir'de, Kırşehir'de, Niğde'de onbinlerce dönümü bir-iki tane yabancıya satıyorsun. Güney Amerika ülkelerinde Muz Cumhuriyetleri'nde olduğu gibi. O ülkelerde milletin kendi yiyeceğini yetiştirecek bir karış toprağı kalmıyor ve aç kalıyorlar. Sadece tek ürün muz, tek ürün kahve yetiştiriyor yabancılar. Tüm ürünü de dışarıya satıyorlar. Ülkenin halkı da çok az miktarda para için köle gibi çalışıyor. Bu ülkelerin yazarları dışarda kitap yazıyor, bu dediklerimin hepsini ayrıntılı yazmışlar.

iletisim@PolitikaDergisi.com

Hayır

Yorumlar

Sayın Sinanoğlu,

İçeriği Yazan: Mehmet Ali YAZICI Zaman: Salı, 29/06/2010 - 15:20

Anladığım kadarıyla özelleştirmeye karşı değilsiniz ama şu anda yapılan özelleştirmeleri eleştiriyorsunuz. Ve diyorsunuz ki, "Özelleştirmeyi nasıl yaparsın? Yüzde 49'unu borsaya açarsın ve kendi ülkedeki ahalin veya kendi ülkedeki yerli şirketlerin hissedar olur. Özelleştirme önce bu manada olur."

Sayın Hocam, özelleştirmeye neden bütünüyle karşı olamıyorsunuz? Sizin önerdiğiniz yöntemle yapılırsa özelleştirme, bu defa yerli işbirlikçilerin cebine inmeyecek mi halkın emeği ve alın teriyle kurulmuş işletmeler? Sonra borsa dediğiniz nedir? Üç kağıtçıların cirit attığı ve belli çevrelerin hükmettiği bir alan değil mi?

"Tarihin sonu geldi" diyen Fukuyama bile "Devlet ekonomiye müdahale etmelidir" dedi geçenlerde.

Saygılar....

Özelleştirme üzerine

İçeriği Yazan: İzzet Kütükoğlu Zaman: Salı, 29/06/2010 - 21:53

Sayın Oktay Sinanoğlu, 20 yıl kamu iktisadi teşekkülünde çalışmış, emekli olmadan da fabrikası satılmış bir işçi emeklisiyim. Bilmem hatırlar mısınız? Size yazarı olduğum "Reform ve Farklı Türkiye" adlı bir kitap göndermiştim.

Kamu iktisadi teşekkülleri zarar ediyor muydu? önce bu soruya cevap vereyim.

Kamu kurumlarının zarar etmemesi mümkün değildir. Fakat, kamu iktisadi teşekküllerinin zararının nedeni ne çalışmayan kamu işçileri, nede bu kuruluşların yönetim organları değildir. Öyle ise siyasetçilerdir diye düşünürseniz gene yanılığa düşmüş olursunuz! Bu da değilse köylüler mi zarar ettiriyordu? o da değil elbette.

Neden şudur; Kanıksanmış "düzen yozluğu." Yani mesele "sistem meselesidir."

Ne yazık ki, Bu ülkenin sistemden anlayanı yoktur.

Devletin kurumlarına siyaset tamamen egemendir! Siyasetin devlet kurumuna egemen olması, iktidarların kendi adamlarını makamlara oturtması, yani kadrolaşması elli yıldır bu memlekette siyasi kavgaların nedeni olmuştur. Olmuştur da, bunun ülke açısından ne kadar büyük bir felaket olduğunu anlayan ortaya koyan olmamıştır!

Bu ülkenin kitleri, ülke millet menfaatinin olmadığı kurumlar haline gelmiştir.

Şu şekilde gelmiştir. Bir iktidar değişir, önce genel müdürler değişir. bu düzenin olmazsa olmazıdır bu! iktidar genel müdür makamına kendi adamını oturtacaktır ki, bu kit kurumunu emir talimatla yönetebilsin!

Emirler talimatlar dan bir kaç örnek vermek gerekirse; Şu kişi şu müdürlük mevkiine gelecek, şu kişi müdür olacak, şu kişi teknisyen olacak, şu kişi usta başı yapılacak, şu kişilere lojman verilecek.

peki bakan listede ki, kişileri tanır mı? Tanımaz. listede ismi olanlar parti teşkilatı kanalıyla, yada doğrudan millet vekili bakanla kontak kurarlar, bakan listeyi genel müdüre okur. Bu şekilde olmadık adamlar olmadık yerlere gelirler.

Bunların dışında yapılacak ihalelerin kimlere verileceği bakanların talimatları doğrultusunda olmak durumundadır.

Ne var bunda? halk ona oy vermiş, oda devletin genel müdürünü makama oturtup paşalar gibi yönetiyor denebilir.

Bu bir ülkenin makus kaderidir!

Padişah ülkeyi emir talimatla yönetebilir, ancak seçilmiş, seçimi düşünen, oy kaygısı olan kişiler devletin kurumlarına bu şekilde egemen olabiliyorlarsa. Bunların böyle egemen olmalarını sağlayan bir düzen mevcut ise. Bir ülkenin bunu sağlayan bir anayasası varsa, Kimse sağdan soldan düşman aramasın! Bu ülkenin anayasalarını yapanlar hiç bir düşmanın yapamayacağı kötülüğü ülkeye yapmışlar demektir bu!!!

Bu düzen kime fayda sağlar?

Siyasete etki edebilen, İçerideki ve dışarıda ki fark etmez tüm güçler bundan yararlanırlar. karteller, medya gücünü elinde bulunduranlar, aşiret ağaları, sendika ağaları, sivil toplum liderleri. Yerelde ki güç sahipleri, muhtarlar vel hasıl gücü olan siyaset üzerinde etkisi olan herkes düzenden gücü oranında yarar sağlar.

Anlaşılması gereken, seçilmiş siyasetçiyi sınırsız egemen yapan bir sistem, Ülke millet menfaatinin olmadığı, devletin ve ülkenin ekonomisini çökerten bir Sistematiik işleyiş oluşturur.

Bu sistematiik işleyişte herkes işi olduğu zaman siyasete etki etmeye siyasetçiyi kullanmaya çalışır. Bunu başaramayan herkeste siyaseti torpil yapmakla ülkeye millete zarar vermekle siyasetçiyi suçlar!

Ne gariptir ki, kimse bunun sistematiik boyutunu anlayamaz. Kime anlatmaya kalksanız sistemde hata olmadığını, hatanın siyasetçide olduğunu söyler.

Bu kafa ve zihniyet geneli teşkil ettiği için, yegane kurtuluş ümidimiz anlayışı düzgün bir liderin ülkenin başına getirilmesi olur.

Muhalefet olan liderlerimiz vatan millet aşkı ile yanar tutuşurlar. iktidar olana kadar! İktidar olanlar önceki iktidarın yaptığıının aynısını yaparlar.

Anlayışı düzgün bir siyasetçi ne mecliste, nede dışında yoktur. Sistemin kötülüğünü anlamamış, sistemden şikayeti olmayan siyasetçi iktidar olduğunda mevcut iktidarın yaptığıının aynısını yapacaktır!

Bu düzende iktidar hem tatlıdır, hemde güç anlamına gelmektedir. bunu kaybetmeyi hiç bir iktidar göze alamaz. İktidarını tehlikeye düşürmemek için, hiç bir iktidar güçleri karşısına alamaz.

Sonuç olarak, SİSTEM ISLAH OLMADAN HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEZ. bu ülkenin aydını da sistem gerçeğini

görmüyorsa ben diyeyim? ben ne yapayım?! Oy anam oy!
Saygılarımla

Kavram Karmaşası

İçeriği Yazan: Asım US Zaman: Çar, 30/06/2010 - 10:28

Mehmet Ali Bey,

Devletin ekonomiye müdahale etmesi farklı birşeydir, ekonominin kumanda ekonomisi olması farklı bir şeydir.

Atatürkçüler, karma ekonomiyi savunur. Çünkü ekonomide devlet tek aktör olursa, bir süre sonra rekabetsizlikten doğan atelet, yolsuzluk, karaborsa ortaya çıkar ve Sovyetler Birliği'ne döner bir ülke.

Ama devlet te müdahale etmeli, halkın genelini, tüccarlara karşı korumalı, tüccarların yaptıkları işler, milletin genel menfaatinin önüne geçmemelidir. Bu yönüyle Atatürkçülük sosyalizmden ayrılır.

"Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Türk vatanında asırlardan beri ferdi ve hususi teşebbüslerle yapılmamış olan şeyleri bir an evvel yapmak istedi ve görüldüğü gibi kısa bir zamanda yapmaya muvaffak oldu. Bizim takip ettiğimiz yol, görüldüğü gibi liberalizmden başka bir sistemdir. Türkiye'nin tatbik ettiği Devletçilik sistemi, 19. asırdan beri sosyalizm nazariyatçıların ileri sürdükleri fikirlerden alınarak tercüme edilmiş bir sistem değildir. Bu, Türkiye'nin ihtiyaçlarından doğmuş, Türkiye'ye has bir sistemdir. Devletçiliğin bizce manası şudur: Fertlerin hususi faaliyetlerini esas tutmak, büyük bir milletin ve geniş bir memleketin bütün ihtiyaçlarını ve birçok şeylerin yapılmadığını göz önünde tutarak memleket iktisadiyatını Devletin eline almak." K. Atatürk

Atatürk daha net izah etmiştir.

Finansal entellektüel

İçeriği Yazan: Okur(Doğrulanmamış) Zaman: Cts, 10/07/2010 - 23:24

Finansal entellektüel birikimi olmayan Türkiye ne yazıkki bu savaşta savunmasız... IMF, Dünya Bankası denen kurumlar da bizim gibi ülkelere verdiği borçları 'birilerinden' alıyor. Bu aldıkları birileri hergün adını duyduğumuz birkaç büyük banka. Önce i-pod üretiyorlar sonra alacak gücü olmayanlara bu bankalar vasıtasıyla borç veriliyor. Kazanan hep 'kasa' oluyor. Sistem geyet basit fakat bu tuzaktan kurtulabilen henüz yok. İstedığınız hükümeti istediğiniz anlayışı getirin... Artık nereye baksak, hangi gazeteyi hangi dergiyi okusak, hangi kanalı seyretsek karşımıza tüketeciksini çıkıyor!! Kimse ihtiyacım varmı diye sormuyor. Çünkü artık sistemin bir parçası. Sistem dediğimiz insan ta kendisi. İnsanın içindeki o canavarı ortaya çıkardılar ve çok güzel yönetiyorlar. Sonuç ortada. Elimizde hiçbirşey kalmayana kadar alacaklar ne yazıkki.

Tüketici

İçeriği Yazan: Mertt(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 05/12/2010 - 07:36

Artık bu tüketiciyi masum üreticiyi kötü gösteren zihniyetten çok sıkıldım!! Bu nedemektir allah aşkına: "önce iPod üretiyorlar sonra borç veriyorlar ilgimize kadar alıcaklar" Dünyanın en büyük kişi başına tüketimini gerçekleştiren Amerika aynı zamanda yakın zamana kadar dünyanın en büyük üreticisiydi. 20 yıl sonra da Çinlilerin elektrikli arabalarına biniyor olacağız ozaman da çinlileri mi

suçlayacağız bu adamlar vaktinde "it" gibi çalıştılar, niye bu kadar çalıştılar da dünyanın hakimi oldular mı diyeceğiz yani? Bugün Çin, Hindistan, ABD ve Avrupada yaşananlar Kapitalizmin ne kadar doğru bir yönetim biçimi olduğunu, üretenin hakkının verilmesine nasıl fazlasıyla yardımcı olduğunu, tüketenin hakettiği yeri bulmasını hızlandırdığını çok açık net gösteriyor. Başka hangi sistem bu kadar hızlı bir şekilde tüketim toplumlarının elinden gücü alıp üreten toplumlara verebilirdi? Bakın bunca yıl kapitalizm ve ABD eş anlamlı olarak kullanıldı, umuyorum benim yaşadığım nesil kapitalizmin amerikaya değil sadece ve sadece çalışana Çok çalışana hizmet ettiğini gören nesil olacak. Sanıyorsunuz ki 7/24 çalışan ve Amerika'nın doymak bilmeyen tüketimini karşılayan Çin hep böyle fason üretici olarak kalacak?

Demem o ki, "bize zorla tükettiriyorlar" zavallılıktır, koyun olduğunu kabul etmektir, üretmeyi beceremiyorsan, yinede tüketiyorsan ozaman ağlamaktan başka çaren yok, eğer illa tüketmek istiyorsan ozaman önce üreticeksin! başka yolu yok bu işin. Üretim sadece sanayi demek değildir, dışarıda daha ucuza alabileceğin parçayı yerli üretip sanayiye bitirmek hiç değildir. Katma değer yaratmaktır. Yaratamıyorsan hiçbirşeyi haketmiyorsun demektir.

- [Dış Siyasa](#) [2]
- [Ekonomi - Finans](#) [3]
- [Eko-Politik](#) [4]
- [İç Siyasa](#) [5]

Kaynak URL (10/05/2024 - 16:39 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/borclandirma-ve-ozellestirme-uzerine-bir-soylesi>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/oktay-sinanoglu>
[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>
[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ekonomi-finans>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>
[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>